

Živit ćeš zavajka

Zapisat ću se ča o tebi znon.
Saku ću štupidecu zapisat,
tako baren znon
da ću je se vajka domišljat.
Na hortu ću tvoj život stavit,
bez lagat ću napisat
ki si bi i ča si sada.
Zavajka ćeš živit,
va besedah ćeš sedit,
kada te ki čita se veselit,
a kada nikega ni nanke glos
nećeš pustit.
Zavajka ćeš živit,
na horti,
va besedah
i va očijah onega kemu
va rukah stojiš.

Va očima

Niš mi ne povidaš,

a opet se znon

- vidin ti va očima.

Bliščiju kada delaš

ono ča ti srce išće.

Va njimi vidin iskru

kada si poli peršone

ka ti se pježo.

Vidin more kada se

tereta liberoš.

Ni besede z ustah tvojih

ne čujen, a opet se znon,

tvoje črne oči

mi prave kada nisi dobro.

Kada na štipidece pensoš

dobiju onaj sivi kolor.

Zelene su kada si

na drugega đelož.

Nič mi ne povidaš,

a opet se znon,

se vidin va tin barokimi

od duše.

Sake fozi kolorah pokožu

kada besede nisu tu,

ili ti jednostavno

z srca ne moreju uč.

Se znon,

vidin ti va očima.

Pasano vrime

To ono pasano vrime
ko niki neće tornat,
to pasano vrime
nazad bimo rad.

To pasano vrime
va ken su tići z gušton kantali,
to pasano vrime
najraji bimo tornali.

To pasano vrime
suze nan va oči lije,
to pasano vrime
ko saki opet život otije.

To pasano vrime
zbog kega je *danas* grdo,
to pasano vrime
dela naše srce trdo.

To pasano vrime
ko znomo da neće tornat,
to pasano vrime
ko nas ne pusti život va oven *sad*.

O meni:

Ja sam Vanesa Aničić, učenica gimnazije. Poezijom se bavim od malih nogu, no intenzivno pišem tek dvije godine. Sudjelovala sam na mnogim smotrama i literarnim natjecanjima kao što su „Ca je Č“, „Verši na šterni“ i „Lidrano“.

Osim pisanjem, bavim se i umjetnošću, tj. crtanjem i slikanjem gdje sam također sudjelovala na mnogobrojnim natjecanjima i smotrama od kojih je najvažniji „LiK“.